

Arrest

nr. 194 666 van 7 november 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 7 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Oegandese nationaliteit te bezitten en Moslim te zijn. Uw voorouders zouden van Rwandese afkomst zijn. U beweert geboren te zijn op 19 juli 1988 te Rubaga in Oeganda. In 1992 ging u naar de Nursery School in Tawheed. Uw vader zou vervolgens in 1994 overleden zijn, uw moeder zou u voor het laatst hebben gezien op de begrafenis van uw vader. U ging daarna naar Kisenyi alwaar u uw kindertijd spendeerde. U woonde daar bij uw oom genaamd Lwasa Mohammed, zijnde de broer van uw vader, en zijn twee kinderen Malik en Akram Mohamed. In 1997 ging u naar Kampala Primary School. In 2004 ging u naar Nateete waar u samenwoonde met Ndungi Bashir (Haji).

U ging vervolgens van 2004 tot 2007 naar Ngombe Secondary School en u ging van 2008 tot 2009 naar Kibuli Secondary School. In augustus 2010 ging u naar de Makerere University in Nakulabye, u bent in 2015 afgestudeerd in 'Bachelor of Science in Actuarial Science, study of statistics'. U deed in juli 2014 onderzoek voor 'Finca Uganda, een microfinance organisatie'. Uw broer Kanywany Yusufu zou momenteel in Oeganda wonen. U beweert ongehuwd te zijn en een kindje genaamd Clawd Gitu Semwezi (°15 maart 2011) te hebben met Dhr. Walter Gitu. Uw kindje zou nu woonachtig zijn bij de grootmoeder langs vaderskant in Masaka.

In 1997 mocht u op negenjarige leeftijd van uw nonkel plots gaan studeren in Kampala Primary School. Een goede vriend van uw vader genaamd Ndungu Bashir (Haji) zou de kosten op zich nemen. Haji was een invloedrijk persoon, hij hield campagnes voor President Museveni, hij was diegene die verantwoordelijk was voor Mpigi District en Natete. Haji zou in het Comité van Buganda zetelen, hij ging naar verschillende landen en hield conferenties met de Baganda. Haji voerde eveneens campagnes in 2006 en in 2010. In april 2004 diende u bij Haji te gaan wonen in Nateete. Uw oom en Haji waren overeengekomen dat wanneer u ouder zou worden, u dan zoals zijn vrouw zou worden, Haji zou u beschouwen als zijn vrouw. Haji zorgde ook voor uw oom en kocht spullen voor het huis. U werd meermaals seksueel misbruikt door Haji. Toen het vakantie was, belde u uw oom en sprak u met hem af. U vertelde hem wat er was gebeurd, hij stelde dat u groot genoeg was om iemand zijn vrouw te kunnen zijn, elke vrouw zou dit meemaken en na een tijdje zou het wel ok zijn, u diende sterk te zijn en te zien hoe het leven nu is, alles zou wel goedkomen. U richtte zich vervolgens tot de Local Council genaamd Ahmed Ntamale, die stelde dat hij veel klachten kreeg gericht tegen Haji, u diende naar Nateete politiekantoor te gaan en daar klacht in te dienen. Daar werd er evenwel ook niet naar u geluisterd, u diende terug te keren naar huis want u zou alleen maar problemen krijgen. U keerde aldus terug naar het huis van uw oom, waar Haji u de volgende dag kwam halen, hij was furieus. Hij misbruikte u de rest van de vakantie en bracht u dan terug naar school. U vertelde uw problemen eveneens aan de 'matron' in de school in Gombe genaamd Mariam Namutebi, die u doorstuurde naar de schoolverpleegster, waarna u wederom werd doorgestuurd naar de 'headmaster'. De 'matron' nam u vervolgens mee naar Mpigi politiekantoor, waar u diende te wachten, om vervolgens opgehaald te worden door Haji. Hij sloot u thuis op en bracht u de volgende dag terug naar school. U heeft de 'matron' nooit meer gezien, de 'headmaster' vertelde u dat ze dood was teruggevonden in haar kamer. In 2008 ging u naar de Kibuli Secondary School, dit was een boarding school, Haji kwam u soms ophalen en dan bracht hij u naar zijn huis, om u later terug aan de school af te zetten. In 2009 werd u bevriend met Alyson Viola Asimwe en met Walter Gitu, wie u beiden in vertrouwen nam. Op 30 mei 2010 ging Haji naar een Conventie in Duitsland, u zag uw kans om naar uw oom en vervolgens naar Ngaba bij familie van Walter te gaan. U bleef gedurende een maand bij Walter wonen. In juli moest u evenwel naar Makerere gaan om te kijken of u een plaats had gekregen aan de universiteit, aan de poort riep er iemand uw naam, de bewaker van de poort vroeg waarom u wegliep. Hij belde vervolgens een nummer waarop Haji u wederom kwam halen. Haji bracht u naar zijn huis, hij was heel boos, u loog en zei dat u bij Alyson was. Later bleek u zwanger te zijn, u wist dat het kind niet van Haji was, u vertelde hem over uw zwangerschap, hij zei dat hij er niets over wilde weten, u mocht er nooit meer over spreken, het zou hem niets aangaan, het is gebeurd en hij kon er niets aan doen. In 2011 bent u van uw zoon bevallen. U woonde ondertussen in een huis geregeld door Haji in Nakulabye nabij de universiteit. Haji kwam u daar bezoeken, Walter studeerde ook aan de universiteit dus u zag hem op de campus en bleef op die manier met hem in contact. In 2012 ging u naar de Central Police om klacht neer te leggen tegen Haji, de agent zei dat er iemand garant voor u diende te staan, iemand die zou kunnen bevestigen dat dit alles was gebeurd, uw oom weigerde u evenwel te vergezellen. Uw oom lichtte Haji in over uw bezoek aan de politie, vervolgens sloot Haji u op in een kamer, u mocht niets van eten krijgen. U werd wakker in het ziekenhuis van Nakulabye, u was geopereerd, u was ondervoed. Op 23 januari 2015 ging u naar de 'graduation' met Haji en uw oom, een klasgenoot vroeg u plots waar uw vriend was, waar Walter was. Haji werd boos en bracht u naar een plaats met veel bommen, hij ging u die dag doden. Hij stelde ook dat indien hij zou ontdekken dat uw kind niet van hem was, hij u en het kind iets zou aandoen. De telefoon ging op dat moment af en hij stopte, hij zou er nog op terugkomen maar hij diende weg te gaan toen. De volgende dag kwam Haji terug naar huis, hij zei dat hij op zoek ging naar Walter en als hij ontdekte dat het kind niet van hem was, ging hij u en het kind doden. U begon uw reis te plannen op dat moment.

Op 18 juli 2015 heeft u Oeganda verlaten, u hebt uw reis aangevat in Entebbe alwaar u één nacht had doorgebracht. U nam het vliegtuig Qatar Airlines naar Doha. Van Doha ging u naar Madrid om vervolgens naar Toulouse te reizen. In Toulouse nam u de trein naar Parijs. Nadat u in Parijs was aangekomen, nam u de volgende ochtend de trein naar Lille. U reisde door naar België en u kwam hier op 20 juli 2015 aan. U diende in België een asielaanvraag in op 11 augustus 2016.

Toen u in België aankwam, was u in verwachting van Haji, u bent de baby verloren toen u vijf maanden ver was.

U heeft in België een relatie met Dhr. Robert Lusebeya en u verblijft samen met hem op het door u opgegeven adres. Robert heeft twee kinderen genaamd Laureen en Liam, zij wonen telkens een week bij hem en een week bij hun moeder. U stelt niet te kunnen terugkeren naar uw land, Haji zou u immers nog steeds zoeken, hij zou u willen doden, hij zei u dat u hypocriet zou zijn, dat hij veel geld in u had gestoken, dat u geen respect voor hem hebt getoond, hij denkt dat het kind niet van hem is. Uw oom werd eveneens weggejaagd uit het huis, het huis was van Haji, uw oom diende alles terug te betalen, u zou schande hebben gebracht, ook aan uw geloof. Walter zou gearresteerd zijn na uw vertrek en uw vriendin Alyson zou het land hebben verlaten en in Rwanda verblijven.

U legt ter staving van uw asielrelaas volgende documenten voor : uw Oegandees paspoort; uw driving permit; een brief van de Makerere University dd. 07 augustus 2010 stellend dat u 'Bachelor of Science in Actuarial Science' mag studeren tijdens het academiejaar 2010-2011; een brief van de Makerere University dd. 10 juni 2014 omtrent een door u te schrijven proefschrift; een medical report dd. 07.02.2017 van het UMC Victoria Hospital waarin u gediagnosticeerd wordt met een 'geperforeerde maagzweer' ten gevolge van chronische uithongering, en waarin verder staat dat u abdominale pijn zou hebben gepaard gaande met overgeven, u teerkleurige ontlasting zou hebben, u bloed zou overgeven en u last zou hebben van flauwtes en een brief van de Nateete Central "D" Local Council Rubaga Division, Kampala District dd. 08.02.2017 waarin wordt gesteld dat u naar het bureau bent gekomen omwille van seksuele mishandeling door Dunga Bashir.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U verklaart op 20 juli 2015 in België te zijn aangekomen (zie gehoorverslag cgvs dd. 14 februari 2017 p. 7, hierna genoemd cgvs p. 7) en u diende op 11 augustus 2016, zijnde meer dan een jaar later asiel in. U gevraagd waarom u een jaar wachtte, stelt u dat u het niet wist (cgvs p. 8). U de vraag opgeworpen of u niet probeerde om uw verblijf te regelen hier in België, stelt u dat u niet wist wat te doen, u was bang zelfs om het huis te verlaten, u wist niet wat te doen (cgvs p. 8). U ermee geconfronteerd dat u gestudeerd hebt, dat u gereisd hebt – overigens op een legale manier met een Oegandees paspoort en een visum voor Frankrijk - , dat u niet in orde bent met uw verblijf en of u dit dan niet probeerde te regelen of in orde te brengen, stelt u dat uw huidige partner Robert probeerde om naar een advocaat te gaan, de advocaat stelde dat u asiel diende in te dienen als u problemen had in uw land (cgvs p. 8). Dit zou hebben plaatsgevonden toen u naar hier kwam (cgvs p. 8). U gevraagd waarom u dan zo lang hebt gewacht, antwoordt u dat u bleef ziek worden, u had een erge infectie na uw miskraam en u moest elke maand terug gaan naar het ziekenhuis (cgvs p. 8). U stelt ook dat het OCMW u direct begon te helpen, ze gaven u kledij en vouchers voor voedsel, u moest de dokter elke maand terug gaan zien door de erge infectie die u had opgelopen, u dacht dat het OCMW alles was (cgvs p. 8). U de vraag opgeworpen of het OCMW u dan nooit naar documenten vroeg, bevestigt u dit wel, ze zeiden daar immers dat u een advocaat moest zien, de advocaat vertelde u vervolgens over de asielinstanties en zo bent u bij onze diensten terecht gekomen (cgvs p. 8). U stelt vervolgens nogmaals dat u het niet wist, de smokkelaar zei u dat u mensen niet moest vertrouwen en uw problemen niet mocht vertellen, ze zouden u niet helpen en zouden ook bang zijn (cgvs p. 8). De door u opgeworpen argumenten zijn evenwel geen afdoende verklaring waarom u pas meer dan een jaar na uw aankomst in België een asielaanvraag indient en internationale bescherming zoekt. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in haar land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar zij aankomt en zich wenst te vestigen. Bovendien geeft u zelf aan dat uw partner Robert reeds toen u hier aankwam een advocaat contacteerde en dat u toen reeds het advies kreeg om een asielaanvraag in te dienen. Ook het OCMW waar u onmiddellijk hulp en bijstand van hebt ontvangen, raadde u aan om een advocaat te raadplegen. Het door u ingeroepen argument dat u het niet wist en dat u mensen niet mocht vertrouwen, slaat dan ook nergens op, gezien u er reeds van bij uw aankomst in België en ondanks de door u ingeroepen medische toestand in bent geslaagd om met de juiste personen en instanties - zijnde een raadsman en het OCMW - in contact te komen, waardoor men redelijkerwijs kan verwachten dat u van in het begin al op de hoogte was van de mogelijke procedures die u kon opstarten teneinde uw verblijf te regulariseren of om internationale bescherming te vragen. Er kan ook nog opgemerkt worden dat u beweert op een legale manier, met een Oegandees paspoort en een visum voor Frankrijk, via Madrid en Frankrijk te zijn gereisd, en dat u ook daar hebt nagelaten om internationale bescherming in te roepen. Uw verklaringen hieromtrent, zijnde dat u in Madrid volgde wat uw 'agent' Kapale schreef en dat alles wat hij u voordien had gezegd, goed gebeurde en dat Haji al vele keren naar Frankrijk was geweest, u de vraag had gesteld waarom precies een visum voor Frankrijk maar u werd gerustgesteld dat je met dat visum overal naartoe kan gaan, weten dan ook niet te

overtuigen. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in haar land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het eerste veilige land waar zij aankomt. Bovendien was u bij aankomst in België in het bezit van een geldig visum, men kan logischerwijze verwachten dat u indien uw verblijf vervalst, al het nodige in het werk zou stellen om uw verblijf te regulariseren. Het door u opgeworpen argument dat u dankbaar was dat u nog in leven was en dat er iemand u kon helpen, omdat u anders op straat zou kunnen overleden zijn, is dan ook geen afdoende verklaring waarom u niet de nodige stappen hebt ondernomen om uw verblijf in België in orde te brengen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

U haalt verder aan dat u met een Oegandees paspoort zou hebben gereisd naar Europa. Volgens u was dit paspoort voorzien van een visum voor Frankrijk. U stelt niet te weten om welke reden u een visum zou hebben gekregen (cgvs p. 9). U gevraagd wat u moest doen om het visum te krijgen, stelt u dat de 'agent' genaamd Kapale alles deed, u presenteerde documenten aan de ambassade, na vijf dagen ging u terug en uw paspoort had een visum (cgvs p. 9). U vertelt verder dat u naar de Franse ambassade ging, u bracht documenten naar de receptie en ze vroegen of u het was, ze gingen door de documenten en u moest de volgende vrijdag terugkomen, u betaalde 60 euro (cgvs p. 9). U gevraagd naar welke documenten u aan de Franse ambassade overhandigde, stelt u dat de 'agent' documenten had gemaakt over een conferentie in Frankrijk en hij had documenten gemaakt (cgvs p. 9). Verder zou u aan de ambassade een 'Regional Climate Change Support Initiative' hebben gegeven, dit was een project waar u naartoe zou moeten gaan in Toulouse (cgvs p. 9). U zou verder het project niet kunnen specificeren (cgvs p. 9). U haalt ook nog aan dat de volgende documenten werden voorgelegd aan de ambassade: een aanvraag voor het visum, een 'bank statement', een bewijs dat u een kind hebt, een bewijs van uw huwelijk, een bewijs van residentie, een bewijs dat u ooit ergens had gewerkt en een bepaalde regio waar u zou hebben gewerkt (in Rakai), een 'letter of invitation' en het bewijs van het ticket (cgvs p. 9 en 10). U beweert niet naar de Conferentie te zijn gegaan, u moest naar het treinstation gaan en verder gaan, er werd u verteld dat u van Toulouse een taxi diende te nemen naar het treinstation en dat u dan een ticket voor de trein naar Parijs moest kopen, alles was voor u op een papier geschreven (cgvs p. 10). U gevraagd naar waarom u een paspoort aanvraag in februari 2015, stelt u dit niet te weten, misschien voor de conferentie (cgvs p. 10). U de vraag gesteld of het correct is dat uw paspoort en uw visum met de documenten werden aangemaakt met het idee dat u naar een Conferentie ging, maar dat u er nooit bent geweest, bevestigt u deze stelling (cgvs p. 10). Meer nog, u zou nooit hebben gewerkt rond Climate Change Projects (cgvs p. 10). U zou ook niet weten wanneer de Conferentie plaats zou vinden (cgvs p. 10). Betreffende voornoemde visumaanvraag voor Frankrijk in functie van de Conferentie aldaar, kan er het volgende opgemerkt worden. Volgens het visumdossier waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier), werd er effectief op 06 juli 2015 een visumaanvraag ingediend op uw naam – overigens door uzelf ondertekend – bij het 'Ministere des Affaires Etrangères et Européennes Poste Diplomatique' te Kampala en op basis van uw Oegandees paspoort geldig van 18 juli 2015 tot 26 juli 2015, waarbij u als 'Director of Research and Development' van de Regional Climate Change Support initiative (RCCSI) zou deelnemen aan de '9th International Conference on Urban Climate' (ICUC9) die van 20 juli 2015 tot 24 juli 2015 zou plaatsvinden in Toulouse, Frankrijk. In het visumdossier is er een 'visa application to officiate at the 9th International Conference on Urban Climate – Toulouse (France)' dd. 19 juni 2015 van uwentwege aanwezig en door uzelf persoonlijk gehandtekend, gericht aan 'The Visa Section' van de Franse ambassade in Kampala, Oeganda. U geeft daarbij zelf aan dat u op vrijdag 24 juli 2015 de paper 'Climatic Change Adaption amidst other environmental Hazards' zou presenteren tijdens de 9th International Conference on Urban Climate samen met de 12th Symposium on the Urban Environment in Toulouse - wat overigens wordt bevestigd door het programma van deze Conferentie, online te raadplegen (zie administratief dossier) - en u geeft hierbij zelf aan dat de Conferentie zou plaatsvinden van 20 tot 24 juli 2015, inclusief een social pre-event op 19 juli. Het door ons bekomen visumdossier bevat eveneens onder andere een aan u gerichte 'official invitation' dd. 29.05.2015 afkomstig van ICUC9 Conference Organising Committee, een 'registration confirmation' dd. 29 mei 2015 op uw naam, een research abstract to be presented at the congress, en een aanbevelingsbrief dd. 18 juni 2015 gericht aan de Franse ambassade waarin onder meer wordt gesteld dat u reeds drie jaar bent tewerkgesteld als Director Of Research and Development bij de RCCSI. Het dossier bevat verder ook een employment contract dd. 07 augustus 2012 van onbepaalde duur tussen de RCCSI en uzelf. Ook uw loonfiches voor maart, april en mei 2015 werden toegevoegd, net zoals uw werkkaart van de RCCSI geldig van 07 augustus 2012 tot 10 juni 2016. Gezien voornoemde documenten aanwezig in het bekomen visumdossier, is het dan ook opmerkelijk dat u stelt niet te weten om welke reden u een Oegandees paspoort zou hebben aangevraagd in februari 2015 en om welke reden u een visum zou

hebben gekregen, dat u stelt dat de 'agent' Kapale alles zou hebben geregeld, hij documenten zou hebben gemaakt over een Conferentie in Frankrijk en dat u stelt niet te weten wat het project Regional Climate Change Support Initiative precies inhield. Meer nog, u zou nooit hebben gewerkt rond Climate Change Projects, u zou ook niet weten wanneer de Conferentie plaats zou vinden. **Vermits u zoals eerder opgemerkt reeds sinds 07 augustus 2012 tewerkgesteld was als Director of Research and Development bij de Regional Climate Change Support Initiative - wat wordt bevestigd door alle voornoemde documenten die zich in het visumdossier bevinden – legt u dan ook leugenachtige verklaringen af over uw bijdrage aan Climate Change Projects en over uw tewerkstelling bij de RCCSI. Ook de door u aangehaalde elementen dat u niet zou weten om welke reden u een Oegandeas paspoort en een visum voor Frankrijk zou hebben bekomen en dat de 'agent' alle documenten zou hebben geregeld voor de Conferentie, dat u niet zou weten wat het project Regional Climate Change Support Initiative precies inhield en wanneer de conferentie zou plaats vinden, kunnen vlot onderuit worden gehaald door alle documenten die zich in het visumdossier bevinden en die hierboven werden besproken. Het lijkt er dan ook op dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. Uw leugens over zulke cruciale elementen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid, waardoor er geen geloof meer kan worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. Immers gezien u volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, op 18 februari 2015 een Oegandeas paspoort en op 06 juli 2015 een visum voor Frankrijk hebt aangevraagd, dit met het oog op het ondernemen van een reis en met het oog op het bijwonen van een Conferentie in Toulouse, maakt u niet aannemelijk dat de door u aangehaalde feiten die zich in januari 2015 zouden hebben afgespeeld, de concrete aanleiding van uw vertrek uit Oeganda zouden hebben gevormd.**

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de door u ingeroepen problemen met Haji, kan er evenwel nog het volgende worden opgemerkt. U stelt bij het Commissariaat-generaal ongehuwd te zijn, u zou wel één kindje hebben met Walter Gitu, genaamd Clawd Gitu Semwezi (cgvs p. 4). Op de vraag of u nog kinderen heeft, stelt u enkel dat u zwanger was van Haji toen u hier aankwam, maar u zou de baby zijn verloren toen u vijf maanden ver was (cgvs p. 5). Bij de eerder vermelde 'visa application to officiate at the 9th International Conference on Urban Climate – Toulouse (France)' dd. 19 juni 2015 van uwentwege (zie visumdossier), voegde u evenwel een 'certificate of marriage' toe, waaruit blijkt dat u met Ddungu Bashir (Haji) bent gehuwd op 17 juni 2012. Deze huwelijksakte werd overigens door uzelf gehandtekend. Er werd door uzelf eveneens bij die visa aanvraag een Land Register toegevoegd, waaruit blijkt dat u samen met uw echtgenoot Ddungu Bashir (Haji) op 30 juli 2013 een stuk grond hebt laten registreren, waarvan jullie beiden de eigenaars zouden zijn. Verder voegde u bij de Visa application ook nog een Short Birth Certificate dd. 30 april 2013 op naam van een kindje genaamd Ddungu Shafiq toe, geboren op 10 februari 2013 en kindje van Ddungu Bashir en van uzelf. Het is opmerkelijk dat u aangeeft bij het Commissariaat niet gehuwd te zijn en dat de smokkelaar de huwelijksakte voor de visumaanvraag zou hebben opgemaakt, terwijl u volgens het door ons bekomen visumdossier zelf in deze aanvraag stelt dat u gehuwd bent en u een stuk land bezit met uw echtgenoot refererend naar de door u toegevoegde huwelijksakte en het land register. Bovendien maakt u bij het Commissariaat hoegenaamd geen melding van uw kindje Ddungu Shafiq dat u samen met uw echtgenoot Ddungu Bashir zou hebben. **Uit het feit dat u blijkt gehuwd te zijn met Ddungu Bashir (Haji), een man waarvan u beweert de oorzaak te zijn van uw vlucht uit uw land, u deze huwelijksakte zelf hebt getekend, u samen met Haji een stuk grond zou bezitten en deze eigendomsakte eveneens hebt ondertekend en u samen met hem een kindje zou hebben – feiten die u overigens allen doelbewust hebt verzwegen voor de Belgische asielinstanties – wijzen allesbehalve op een relatie onder dwang met Haji waarbinnen u een onderdrukte positie zou hebben gehad en seksueel misbruik zou hebben ondergaan, maar wijst erop dat u een regulier huwelijk met deze man in stand hield. Er dient verder nog opgemerkt te worden dat het Commissariaat over een schrijven dd. 19 juli 2015 van uwentwege beschikt waarin u aan de organisatie van de Conferentie te Toulouse laat weten dat u niet aanwezig zal zijn op de Conferentie en dat u op weg terug naar huis was, dit aangezien u op voornoemde datum was te weten gekomen dat uw man was overleden. U maakte hiervan volstrekt geen melding tijdens uw gehoor op het Commissariaat dd. 14 februari 2017.**

Voor wat betreft uw Oegandeas paspoort en uw driving permit, deze documenten betreffen persoonsgegevens die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

Betreffende de door u toegevoegde brief van de Makerere University dd. 07 augustus 2010 stellend dat u 'Bachelor of Science in Actuarial Science' mag studeren tijdens het academiejaar 2010-2011 en de brief van de Makerere University dd. 10 juni 2014 omtrent een door u te schrijven proefschrift, dient er opgemerkt te worden dat uw studies niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken maar dat deze geen afbreuk doen aan hogervermelde opmerkingen dat u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk wist te maken.

Aangaande het door u voorgelegde medical report dd. 07.02.2017 van het UMC Victoria Hospital dient er opgemerkt te worden dat dit attest opgesteld door Dokter JJuko Edrine enkel vaststelt dat u een 'geperforeerde maagzweer' zou hebben ten gevolge van chronische uithongering, u abdominale pijn zou hebben gepaard gaande met overgeven, u teerleurige ontlasting zou hebben, u bloed zou overgeven en u last zou hebben van flauwtes. Het attest stelt aldus enkel vast dat u een geperforeerde maagzweer zou hebben ten gevolge van chronische uithongering, maar kan geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van deze eventuele fysieke problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht.

Voor wat betreft de toegevoegde brief van de Nateete Central "D" Local Council Rubaga Division, Kampala District dd. 08.02.2017 waarin wordt gesteld dat u in 2004 naar het bureau bent gekomen omwille van seksuele mishandeling door Dungu Bashir, kan er het volgende worden opgemerkt. Het document – overigens met de hand geschreven – werd volgens u door uw vriendin Alyson bekomen van de Local Council, Alyson zou het u vervolgens hebben opgestuurd via e mail, een print van een e mail. Het is merkwaardig dat dit document – overigens een kopie gezien het u per mail zou zijn bezorgd en u het origineel zelf niet in uw bezit hebt – werd opgesteld in februari 2017 en aldus dertien jaar nadat u zich in 2004 tot dit bureau zou hebben gericht. Overigens verklaarde u zelf dat de Local Council in 2004 tegen u verklaarde dat hij vele klachten gericht tegen Haji kreeg van meisjes en dat zijn kantoor daar te klein voor was, u diende naar Nateete politiekantoor te gaan en kon daar een klacht indienen (cgvs p. 12). Het lijkt aldus vreemd dat u in 2004 onmiddellijk werd afgescheept door de Local Council alwaar u klacht ging neerleggen tegen Haji, om dan vervolgens in 2017 en zijnde dertien jaar later op vraag van uw vriendin Alyson alsnog een verklaring van uw klacht in ontvangst te mogen nemen van deze Council. Dit attest komt dan ook eerder gesolliciteerd over. Bovendien zoals blijkt uit de informatie van het CGVS (zie administratief dossier) kan er sowieso al weinig waarde worden gehecht aan Oegandese documenten en is fraude en corruptie een wijdverspreid fenomeen.

Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde u niet de waarheid over het door u bekomen Oegandees paspoort op 18 februari 2015 en het door u bekomen visum voor Frankrijk dd. 06 juli 2015, dit met het oog op het ondernemen van een reis en met het oog op het bijwonen van een Conferentie in Toulouse, en heeft u verzwegen te zijn gehuwd met de door u aangewezen vervolger in Oeganda genaamd Ddungu Bashir (Haji) en samen met hem een kindje te hebben, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op u rust. U draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Door uw gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert de commissaris-generaal in het ongewisse over onder welke omstandigheden u voor uw aankomst in België leefde en om welke redenen u werkelijk uw streek van herkomst verliet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Op 13 september 2017 legt verzoekster volgende nieuwe stukken neer:

“3° Verklaring Amaryllis Janzing, Klinisch psycholoog-psychotherapeute dd. 18/08/2017

4° Verklaring O.C.M.W. Kortrijk/ stuk nopens dringende medische hulp

5° Verklaring Dr. Buyse

6° Envelop waarbij een aantal dokumenten worden bezorgd namelijk stukken 7°-8°

7° Verklaring van de opperste moslimraad van Oeganda Directoraat van de Sharia dd. 10/08/2017 waarbij gesteld wordt dat de verzoekende partij ongehuwd is en Nederlandse vertaling door raadman en beëdigde vertaling .

8° Originele Studentenkaart met vervaldatum 2015

9° Uittreksel graduatie lijst van de Makerere universiteit te vinden op link:

<http://mobile.monitor.co.ug/blob/view/--/2594182/data/925150/-/9x38wm/-/list.pdf?format=xhtml> - de naam van de betrokkene is te vinden op pagina 217. Het studienummer is 21006434 - andere gegevens zouden ook te vinden zijn via de Website van de Universiteit

10° Dokumenten met betrekking reis door Umuhire André bezorger dokumenten.

11° Origineel brief van de Nateete Central "D" Local Council Rubaga Division, Kampala District

12° Inschrijving Makarere Universiteit

13° Dokument in zake Stage

14° Dokument Makarere Universiteit waarbij derden gevraagd wordt om hun medewerking te verlenen aan het paper van verzoekende partij met als voorwerp "The assessment of Living Standards of Small Scale Enterprises that Use Micro Crédit. Case Study FINCA Micro Finance (Kisoro District), hetgeen in het Nederlands kan vertaald worden als "De beoordeling van de levensstandaard van kleinschalige ondernemingen dat microkrediet gebruikt. Case Study: FINCA microfinanciering (District Kisoro)"

15° Paper verzoekende partij".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 7 juli 2017 een schending aan van "de artikelen 1 van het verdrag van Geneve en de artikelen 48, 48,2 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de vreemdelingenwet". Verzoeker stelt tevens dat "de motivatie van de beslissing gebrekkig is", "het Commissariaat generaal een machtsmisbruik heeft begaan", "het Commissariaat een manifeste beoordelingsfout heeft begaan", "principe van goede administratie heeft geschonden alsmede het algemeen principe dat elke administratieve overheid gehouden is om te oordelen met kennis van alle elementen van de zaak en met het naleven van de zorgvuldigheidsplicht".

Verder geeft het verzoekschrift een theoretische uiteenzetting van voormelde artikelen.

Het verzoekschrift haalt voorts rechtspraak (van de Raad van State, het Hof van Cassatie en de Vaste Beroepscommissie) op theoretische wijze aan. Zo werd onder meer gesteld dat de Vaste Beroepscommissie zelfs oordeelde "dat het verzwijgen van een asielaanvraag gecombineerd met het gebruik van een vals stuk gebruikt teneinde de asielaanvraag te verbergen geen beletsel is voor erkenning tot politiek vluchteling (Vaste Beroepscommissie 1 maart 2005 nr. 04701730/E560; Vaste Beroepscommissie 10 mei 2005 nr. 05-0096/E573)".

Verzoekster verwees tevens naar "H.C.R., Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de Réfugié", waaruit blijkt dat zelfs onjuiste verklaringen niet zouden leiden tot ongegrondheid.

Verzoekster stelt voorts dat enkel de redelijke kans op vervolging dient bewezen te worden en dat niet moet aangetoond worden dat vervolging effectief zou plaatsvinden.

Volgens het verzoekschrift baseert de bestreden beslissing zich eenzijdig op twee motieven.

Verzoekster herneemt in het begin van het verhoor te hebben weergegeven moeilijk te kunnen babbelen over de feiten, hetgeen gelet op de aard van de feiten niet onlogisch lijkt. Het verzoekschrift verwijst naar volgende rechtspraak: "De methode die er in bestaat om de gedrag van de asielzoeker te toetsen aan wat hij of/zij geacht wordt te doen eigenlijk een al te onzekere methode is en eigenlijk een al te zeer gissen is wat de betrokkene geacht wordt te doen. Dat deze methode eigenlijk vermoed wat de betrokken zou moeten doen, daar waar vermoedens eigenlijk dienen te berusten op hetgeen zeker is (Cfr. Cass., 22 januari 2009, A.R. C060427F: een feit die met uitgesloten is, is niet zeker zodat het bewijs op basis van vermoedens daarop niet kan gebaseerd zijn; een feit dat niet kan worden uitgesloten is niet zeker zodat een vermoedenbewijs op deze basis niet kan : Cass. 19/5/1983, R.W. 1988-98, 997; Cass. 17/11/2005, P&B, 2006,20; Cass. 22/12/1986, R.W., 1986-87, 1772; Cass. 14712/1985, Pas, 1986, I, 307; Cass. 9/12/1969, Pas.,1970, I, 322, Kh. Turhout, 11/2/2009, R.W., 2009-2010, 1064)."

Ook houdt de bestreden beslissing te weinig rekening met het specifieke profiel van de verzoekende partij, aldus het verzoekschrift. Verzoekster benadrukt in het verleden tot twee keer toe een klacht te hebben ingediend, zonder gevolg, hetgeen resulteert in een persoon die uiterst kwetsbaar is. Verder stelt het verzoekschrift dat zo iemand geneigd is om de uiterst erge feiten te gaan verdringen, gezien het immers mogelijk is om onaangename gebeurtenissen zo sterk te verdringen dat de herinnering zich afsplitst. Het verzoekschrift verwijst in deze naar *“Malte, H., De laatste lichting, Hoe Hitlers jongste partijgenoten uitgroeiden tot de elite van Duitsland, Balans, Amsterdam, p. 244 ; in casu betreft het hier het verdringen van het feit dat veel belangrijke personen in Duitsland verdrongen hebben tot de nazis behoord te hebben op zeer jonge leeftijd net bij het einde van de tweede wereldoorlog”*. Het verzoekschrift voert aan dat dit element een grote rol speelt, *“daar waar bij een onderzoek van een asielzaak niet enkel dient rekening gehouden te worden met hetgeen de verzoekende partij uitdrukkelijk inroept lopende een verhoor (Cfr. EHRM, F.G./Zweden, 23 maart 2016, nr. 43.611/11, nopens de onderzoeksplicht van een asielinstantie - de betrokkene had niet ingeroepen dat hij die terug zou moeten naar Iran zich bekeerd had en gelovig was geworden).”*.

Het verzoekschrift haalt verder aan dat verzoekster geconfronteerd werd met een *“vlug overlijden van haar vader en het feit dat de zij de moeder beschuldigd om verantwoordelijk te zijn voor de dood van haar vader niet meer gezien heeft sinds 1994 (CGVS p. 3). Zij werd op jonge leeftijd na relatief korte tijd bij een oom gewoond te hebben (cgvs . p 6) overgeheveld naar een man, verantwoordelijk voor de feiten waarvan zij slachtoffer geworden is, waardoor zij te kampen had met een niet stabiel milieu”*.

Vervolgens stelt het verzoekschrift dat de bestreden beslissing niet gemotiveerd is.

Dat de Raad van State oordeelde over een beslissing van de vaste Beroepscommissie dat *“het begin van ontbreken van bewijs omtrent de identiteit, de reisweg en het feitenrelaas geen afdoende grond is om de weigeringsbeslissing te verantwoorden” en daarbij oordeelde dat de bestreden beslissing niet gemotiveerd was (RvSt. nr. 79.014 van 2 maart 199>). In die zin dient een verzoekende partij zeker en vast met aan te tonen dat documenten bij een oneigenlijke visumaanvraag niet met de werkelijkheid overeenstemmen of dat de ingeroepen reden voor het visum niet met de werkelijkheid overeenstemt.”*.

Het verzoekschrift betoogt dat de bestreden beslissing ervan uitgaat dat verzoekster diende betrokken te zijn bij het werk van de ‘passeur’. Het voert aan dat het mogelijk is dat iemand gewoon betaalt en zo nodig een handtekening zet. Verzoekster ziet niet in waarom zij moet kunnen vertellen over een onbestaand project. Het verzoekschrift stipt nog aan dat de studies van verzoekster, *“door het Commissariaat-generaal lijken te wijzen in een richting die niet echt die is van het ingediende visumdossier.”*.

Het verzoekschrift acht het Commissariaat-generaal inconsequent te zijn in zijn beslissing *“nu het in één deel van de beslissing geschreven wordt : ? Bovendien zoals blijkt uit de informatie van het CGVS (zie administratief dossier) kan er sowieso al weinig waarde worden gehecht aan Oegandese documenten en is fraude en corruptie een wijdverspreid fenomeen? en in een ander deel van de beslissing wordt geschreven dat dergelijke documenten kunnen worden aangewend ten einde een weigeringsbeslissing te nemen.”*.

Verzoekster licht toe dat *“[b]ij een visumdossier naar Europa, dus ook bijvoorbeeld België, kijkt men alvorens een visum te geven of het waarschijnlijk is dat de betrokkene terugkeert naar het land van herkomst, in het visumdossier werden dan ook deze elementen vervalst teneinde een visum te kunnen bekomen. Het hebben van een voldoende bepaalde functie, het hebben van een gezin met man en kind, het hebben van welstand, en een redelijk reisdoel zijn daarbij uiteraard elementen.”*

Het verzoekschrift verduidelijkt dat men een aantal documenten laat vervalsen *“teneinde weg te raken van een lamentabele problematische situatie en vervolgens wordt men dan geconfronteerd met de zogenaamde echtheid van de documenten teneinde de asielaanvraag af te wijzen dit lijkt een vicieuze cirkel te zijn.”*

Voorts kan het verzoekschrift niet inzien waarom verzoekster had moeten reveleren dat zij naar de organisatie van de Conferentie te Toulouse had geschreven dat zij op weg terug naar huis was aangezien zij net te weten was gekomen dat haar man overleden was.

Volgens verzoekster is het immers logisch dat zij de organisatie liet weten *“daarbij verantwoordend dat zij niet zou komen. Zonder dergelijk schrijven zou de organisatie gealarmeerd zijn en zouden overheden waaronder de Franse overheid zich vragen gesteld hebben bij het verleende visum, hetgeen dan vermoedelijk zou kunnen geleid hebben tot een actieve opsporing, daar waar het de bedoeling van de verzoekende partij er om te doen was om een probleemloos leven te leiden.”*

Verzoekster stelt nog dat haar studies eigenlijk niet echt liggen in de activiteiten die zij geacht werd aan de dag te leggen op de internationale conferentie, hetgeen zij aantoont met de brief van de Makerere University van augustus 2010 stellend dat zij de 'Bachelor of Science in Actuarial Science' mag studeren tijdens het academiejaar 2010-2011 en de brief van de Makerere University van 10 juni 2014 omtrent een door haar te schrijven proefschrift.

Aangaande de brief van de Nateete Central "D" Local Council Rubaga Division, Kampala District van 8 februari 2017 stelt verzoekster dat zij pas een origineel kan neerleggen indien zij daarover zelf beschikt. Voorts merkt zij op dat het niet uit te sluiten valt dat er op een politiekantoor archieven bestaan. Ook is het goed mogelijk dat iemand werkzaam bij de politie iets naar waarheid geschreven heeft, wellicht om veiligheidsredenen, met de hand.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart haar land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van de mishandelingen, het misbruik en de doodsb bedreigingen door H..

2.4. Vooreerst kan met het CGVS worden vastgesteld dat verzoekster pas op 11 augustus 2016 een asielaanvraag indiende, terwijl zij verklaarde op 20 juli 2015 in België te zijn aangekomen (Nederlandstalig gehoorrapport van het CGVS van 14 februari 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 7) en aldus reeds meer dan een jaar in België verbleef alvorens asiel aan te vragen.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoekster zo lang wachtte om asiel aan te vragen, is immers een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door haar geschetste vervolging.

2.5. Verzoeksters verklaringen kunnen haar laattijdige asielaanvraag geenszins verschonen. Gevraagd waarom zij een jaar had gewacht met haar asielaanvraag, antwoordde zij, *"Ik wist het niet"* (CGVS-verslag, p. 8). Gevraagd waarom verzoekster haar verblijf niet trachtte in orde te brengen, stelde zij, *"R. probeerde om naar advocaat te gaan en te vragen wat te gaan. De advocaat zei dat als ik problemen had in mijn land om asiel te vragen."* (CGVS-verslag, p. 8). Vervolgens gevraagd waarom verzoekster toch nog zo lang gewacht had, gaf zij aan, *"Ik bleef ziek worden, ik had een erge infectie na de miskraam en ik moest elke maand terug gaan naar het ziekenhuis. OCMW begon mij direct te helpen en ze gaven mij kledij en vouchers voor eten. De dokter moest ik elke maand terug gaan zien door de erge infectie. Ik dacht dat OCMW alles was."* (CGVS-verslag, p. 8). Hierop gevraagd of het OCMW dan nooit naar documenten vroeg, antwoordde verzoekster *"Ja, ze vroegen mij wat ik plande en ze zeiden dat ik een advocaat moest zien. De advocaat zei ons over deze plaats en ik kwam hier"*. (CGVS-verslag, p. 8). Verzoeksters argument dat zij *"het niet wist"* kan in het licht van de vaststelling dat verzoeksters partner R. reeds van bij verzoeksters aankomst een advocaat contacteerde die haar het advies gaf om een asielaanvraag in te dienen, alsook dat het OCMW verzoekster aanraadde om een advocaat te raadplegen, dan ook niet worden aangenomen. Integendeel, verzoekster diende geen asielaanvraag in nadat haar duidelijk deze mogelijkheid haar meerdere keren werd voorgelegd. Voorts is verzoekster een hoogopgeleide vrouw met een verantwoordelijke functie in haar land en die in staat is internationaal te reizen (met een geldig visum). Dit veronderstelt minstens een zelfredzaamheid zodat het redelijk is aan te nemen dat verzoekster al het nodige in het werk zou stellen om haar verblijf bij aankomst in België te bevestigen, minstens asiel aan te vragen indien ze werkelijk vreesde voor vervolging in Oeganda. Waar verzoekster nog het volgende aangaf: *"Ik wist het niet, de agent zei me dat ik niet de mensen moest vertrouwen en problemen te vertellen, want ze zullen jou niet helpen en ook bang zijn."* (CGVS-verslag, p. 8), kan dit evenmin overtuigen, nu verzoekster er reeds van bij haar aankomst in België in slaagde om met de juiste personen en instanties in contact te treden – een advocaat en het OCMW, waarvan zij hulp aanvaardde – en zij aldus wel degelijk vertrouwen had in *"de mensen"*. Uit voorgaande kan derhalve afgeleid worden dat verzoekster initieel geen asiel wenste aan te vragen.

Ook de vaststelling dat verzoekster op een legale manier, met een Oegandees paspoort en geldig visum voor Frankrijk, via Spanje en Frankrijk is gereisd alvorens naar België te komen, en dat verzoekster daar heeft nagelaten om asiel aan te vragen, is een negatieve indicatie van verzoeksters nood aan (internationale) bescherming. Verzoeksters uitleg – dat zij in Madrid *"volgde wat Kapale schreef, alles wat hij me voordien had"* en dat *"H. was al vele keren naar Frankrijk geweest"* was (CGVS-verslag, p. 10) – kan niet overtuigen, nu redelijkerwijs kan verwacht worden dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in haar land van herkomst bescherming zou inroepen in het eerste veilige land waar zij aankomt. Dat verzoekster besloot dit niet te doen, ligt eerder in de lijn van verzoeksters latere houding in België waaruit kan blijken dat zij geen intentie had asiel te vragen. Dit vormt een bijkomende indicatie dat de ernst van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging kan worden gerelativeerd.

2.6. Uit het visumdossier, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat verzoekster op 18 februari 2015 een Oegandees paspoort werd uitgereikt en zij op 6 juli 2015 een visumaanvraag indiende bij het *"Ministère des Affaires Etrangères et Européennes Poste Diplomatique"* te Kampala en haar een visum (type C) werd uitgereikt, geldig van 18 juli 2015 tot 26 juli 2015. Verzoekster zou als *"Director of Research and Development"* van de *"Regional Climate Change Support Initiative"* (RCCSI) deelnemen aan de *"9th International Conference on Urban Climate"* (ICUC9) die van 20 juli 2015 tot 24 juli 2015 zou plaatsvinden in Toulouse, Frankrijk. Verzoekster zou de Schengenzone op 19 juli 2015 via Madrid binnenkomen en van daar naar Toulouse in Frankrijk doorreizen. Zij voorzag de Schengenzone te verlaten op 25 juli 2017. Verder bevat het visumdossier een *"visa application to officiate at the 9th International Conference on Urban Climate – Toulouse (France)"* door verzoekster opgesteld en ondertekend op 19 juni 2015 en gericht aan *"The Visa Section"* van de Franse ambassade in Kampala, Oeganda. In dit schrijven stelt verzoekster dat zij op vrijdag 24 juli 2015 de paper *"Climatic Change Adaption amidst Other Environmental Hazards"* – waarvan het research abstract eveneens aan het visumdossier werd toegevoegd – zou presenteren tijdens de *"9th International Conference on Urban Climate"* en de *"12th Symposium on the Urban Environment"* in Toulouse - wat wordt bevestigd door het programma van deze conferentie, toegevoegd aan het administratief dossier.

Het visumdossier bevat verder een aan verzoekster gerichte *“official invitation”* en *“registration confirmation”*, beide opgesteld op 29 mei 2015 en afkomstig van *“ICUC9 Conference Organising Committee”* en een aanbevelingsbrief opgesteld op 18 juni 2015 door Dr. D.B. *“Country Director”* van RCCSI, gericht aan de Franse ambassade in Kampala, waarin onder meer wordt gesteld dat verzoekster reeds drie jaar is tewerkgesteld als *“Director Of Research and Development”* bij de RCCSI. Verder werd aan het dossier nog toegevoegd: een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur opgesteld op 7 augustus 2012 tussen de RCCSI en verzoekster, verzoeksters loonfiches voor maart, april en mei 2015, haar werkkaart van de RCCSI, geldig van 7 augustus 2012 tot 10 juni 2016, haar retourticket en reisverzekering.

In het licht van voormeld visumdossier en de erin vervatte documenten kan de Raad dan ook geen geloof hechten aan verzoeksters verklaringen - dat zij niet weet waarom zij een visum gekregen heeft, dat haar *“agent”* alles deed en zij de documenten aan de Franse ambassade presenteerde, dat zij niets wist over het project *“Regional Climate Change Support Initiative”* dat zij zou bijwonen in Toulouse (CGVS-verslag, p. 9), dat zij nooit gewerkt heeft rond *“Climate Change”* projecten en evenmin wist wanneer de conferentie zou plaatsvinden (CGVS-verslag, p. 10). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster tijdens haar asielprocedure een ander profiel trachtte te schetsen, studies en professionele loopbaan waaraan ze een verhaal ophangt over een *“agent”* die documenten had vervalst om haar naar Europa te kunnen smokkelen. Verzoekster heeft aldus getracht om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden, nu uit voorgaande informatie en documenten aanwezig in verzoeksters visumdossier duidelijk blijkt dat verzoekster op 18 februari 2015 een Oegandees paspoort en op 6 juli 2015 een visum voor Frankrijk heeft aangevraagd met de bedoeling naar Europa te reizen en een conferentie in Toulouse bij te wonen, verzoekster reeds drie jaar werkzaam was voor het *“Regional Climate Change Support Initiative”*, onderzoek verricht naar klimaatverandering en hierover een paper publiceerde. Dat verzoekster zich trachtte te verschuilen achter geveinsde onwetendheid, alles afschoof op de zogezegde *“agent”* en zo de ware toedracht van haar visumaanvraag wou verbergen, tast haar beweringen aan omtrent de beweemde aanleiding van haar vlucht – de doodsb bedreigingen aan het adres van verzoekster en haar kind door H. in januari 2015.

2.7. Indien verzoekster stelt dat deze internationale conferentie sprekers uitnodigt zonder enige criteria van kennis en kunde dan dient ze dit aan te tonen. Er kan minstens worden opgemerkt dat verzoekster wel gepubliceerd had over dit onderwerp en ze dit niet neerlegt of toelicht. Voorts kan nog worden opgemerkt dat verzoekster de organisatie van de conferentie in Toulouse op 19 juli 2015 met een schrijven op de hoogte bracht dat zij niet aanwezig zou zijn op de conferentie en reeds op de terugweg naar huis was, gezien haar man net overleden was (zie informatie in het administratief dossier). Dat verzoekster persoonlijk de moeite neemt om de organisatie van haar afwezigheid op de hoogte te brengen, bevestigt verzoeksters betrokkenheid bij de conferentie en doet verder afbreuk aan haar beweringen dat zij niets wist van deze conferentie en het onderwerp ervan en dat de *“agent”* alles regelde.

2.8. Bovendien blijkt uit voormeld visumdossier, waar verzoekster een door haar ondertekende huwelijksakte toevoegde aan de *“visa application to officiate at the 9th International Conference on Urban Climate – Toulouse (France)”*, dat verzoekster op 17 juni 2012 met D.B. – wat de volledige naam van H. is (CGVS-verslag, p. 6) – gehuwd is. Ook werd bij de visumaanvraag een uittreksel uit het *“Land Register”* gevoegd, waaruit blijkt dat verzoekster en haar echtgenoot D.B. (H.) samen eigenaar zijn van een stuk grond, welk zij op 30 juli 2013 hebben laten registreren. Verder bevatte het visumdossier een *“Short Birth Certificate”* op naam van D.S., geboren op 10 februari 2013 en zoon van D.B. (H.) en van verzoekster. Dergelijke gegevens werden door verzoekster zelf aangereikt aan de ambassade en zijn dus in flagrante tegenspraak met haar verklaringen bij het CGVS, waar zij stelde dat zij samen met W.G. een zoon heeft genaamd C.G.S., geboren op 15 maart 2011 (CGVS-verslag, p. 4), geen andere kinderen had (CGVS-verslag, p. 5), zij uitdrukkelijk verklaarde dat zij niet met H. getrouwd was (CGVS-verslag, p. 7) en aangaf dat het document bij de visumaanvraag gemaakt was door de *“agent”* (CGVS-verslag, p. 9). Opnieuw stelt de Raad vast dat verzoekster voor de Belgische asielinstanties een geheel andere feitenvoorstelling geeft waarbij ze gegevens van haar visumaanvraag niet heeft verklaard. Ze miskent haar plicht tot medewerking en verklaart dit ook thans niet, doch blijft louter ontkennen en wijzen naar een *‘agent’*.

2.9. De Raad stelt immers vast dat verzoekster precies was in haar verklaringen bij de ambassade. Ze bewijst ze bij haar visumaanvraag dat ze in 2012 gehuwd is met D.B. (H.), samen met hem een stuk grond bezit en een zoon heeft.

Verzoekster heeft dit niet enkel verzwegen tijdens de asielprocedure maar heeft een geheel andere voorstelling gegeven over hoe ze onder dwang een relatie had met H., door hem seksueel misbruikt en onderdrukt werd en uit vrees voor hem Oeganda is ontvlucht. De Raad hecht aldus geen geloof aan verzoeksters voorgehouden asielrelaas nu dit onverzoenbaar is met de gegevens uit haar visumdossier.

2.10. Verzoekster kan niet gevolgd worden waar ze stelt dat de documenten in het visumdossier werden vervalst om een visum te bekomen, gezien het hebben van een job, een gezin met man en kind, welstand en een redelijk reisdoel het waarschijnlijk maken dat betrokkene zou terugkeren naar het land van herkomst. Verzoekster verklaarde immers dat zij een zoon C.G.S. heeft samen met W.G., waardoor, indien haar verklaringen waarachtig zijn, niet kan worden ingezien waarom verzoekster zou verkiezen een vals document aangaande een volgens haar onbestaande zoon bij haar visumaanvraag in te dienen en niet een document van haar echte zoon. Verzoekster kan dan ook niet overtuigen dat de documenten in het visumdossier vals zijn.

2.11. Het verzoekschrift voert tenslotte nog aan dat de documenten in het visumdossier voor echt worden aangenomen, terwijl de informatie in het administratief dossier vermeldt dat veel Oegandese documenten vervalst worden, dient worden opgemerkt dat de conferentie geregeld wordt via de academische wereld en niet via een smokkelaar. Ook de reeds hierboven gedane vaststelling dat verzoekster zich persoonlijk excuseert voor haar afwezigheid op de conferentie ontkracht haar beweringen dat alles werd opgezet en vervalst door een “agent”.

De Raad kan verzoekster wel volgen waar ze erop wijst dat Oegandese documenten met gepaste voorzichtigheid moeten te worden beoordeeld. Zoals uit de informatie in het administratief dossier blijkt circuleren vele frauduleuze documenten in Oeganda, waaronder academische certificaten, identiteitskaarten, vergunningen, etc.. De bij het verzoekschrift en aanvullende brief van 13 september 2017, documenten betreffende verzoeksters academische situatie - een brief neer van de Makerere University van 7 augustus 2010 waarin wordt geschreven dat verzoekster wordt toegelaten om de “*Bachelor of Science in Actuarial Science*” aan te vatten tijdens het academiejaar 2010-2011; een brief van de Makerere University van 10 juni 2014 omtrent verzoeksters proefschrift, haar origineel proefschrift “*The assessment of the living standards of individuals who use microcredit to set up small scale enterprises in Kisoro Town Council, Kisoro District*” van 2014; haar inschrijving in Makerere Universiteit; haar originele studentenkaart; een document inzake haar stage en een uittreksel van de afstudeerlijst van Makerere universiteit – zijn strijdig met de documenten die verzoekster voorlegde in haar visumdossier. Verzoekster maakt - gezien het ongeloofwaardig asielrelaas en de documentenfraude in Oeganda - niet aannemelijk dat aan deze documenten bewijswaarde moet worden gehecht en niet aan deze bij het visumdossier. Immers de documenten neergelegd bij de ambassade kunnen ter plaatse gecontroleerd worden en bevatten hiertoe de nodige referenties van instellingen en personen. De Raad dient er dan ook van uit te gaan dat de ambassade op de hoogte is van het gebruik van valse stukken voor het verkrijgen van visa en dan ook navenant handelen om fraude te vermijden.

Hoe dan ook sluit het feit dat verzoekster een Bachelor in Actuarial Science zou gevolgd hebben, niet uit dat verzoekster werkzaam was bij het RCCSI. Verzoekster voert aan dat het niet aannemelijk is dat zij onmiddellijk de functie van “*Director of research and development*” kreeg, terwijl haar studie niet eens lijkt aan te sluiten bij het thema klimaatverandering. Er kan echter worden opgemerkt dat verzoeksters proefschrift handelde over microkredieten en –financiering, wat gezien wordt als een vorm van “*development*”, hetgeen wel degelijk aansluit bij de inhoud van de activiteiten van RCCSI. Bovendien demonstreerde verzoekster te beschikken over de nodige “*research skills*”, welke kunnen toegepast worden op verschillende onderwerpen. Ten slotte kan blijken dat verzoeksters echtgenoot D.B. Country Director bij het RCCSI is, waardoor ze mogelijk steun gekregen heeft van haar echtgenoot om deze betrekking te bekomen, te meer nu zij gehuwd zijn op 17 juni 2012 en verzoekster op 7 augustus 2012 gestart is bij RCCSI.

2.12. Aangaande de “[v]erklaring van de opperste moslimraad van Oeganda Directoraat van de Sharia dd. 10/08/2017 waarbij gesteld wordt dat de verzoekende partij ongehuwd is en Nederlandse vertaling door raadman en beëdigde vertaling”, dient worden hernomen dat er weinig waarde wordt gehecht aan Oegandese documenten, nu het is opgemaakt voor huidige procedure en zoals hoger reeds gesteld gemakkelijk te verkrijgen is gezien fraude en corruptie een wijdverspreid fenomeen is (zie informatie in het administratief dossier). Bovendien is ook dit document strijdig met verzoeksters visumdossier – waaruit blijkt dat verzoekster in 2012 gehuwd is met D.B., samen met hem een stuk grond bezit en een zoon heeft.

2.13. Waar verzoekster haar Oegandees paspoort en rijbewijs neerlegt, dient te worden opgemerkt dat deze documenten verzoeksters identiteit betreffen, welke niet betwist wordt.

2.14. Wat betreft het *“medical report”* van 7 februari 2017 van het UMC Victoria Hospital Limited, opgesteld door dokter JJuko Edrine, stelt dit louter vast dat verzoekster gediagnosticeerd werd met een geperforeerde maagzweer ten gevolge van chronische uithongering. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261).

Het attest dringende medische hulp van het OCMW stelt louter dat verzoekster niet beschikt over geldige verblijfsdocumenten en niet in orde is met haar ziekteverzekering. Het document vraagt verder om aan verzoekster dringende noodzakelijke hulp te verstrekken en dat het OCMW tussenkomst verleent in medische en farmaceutische verstrekkingen.

De brief van 25 juli 2017, ondertekend door dokter K.E.J. Buyse, specialisatie in gynaecologie en verloskunde, vermeldt enkel dat verzoekster een currage onderging op 18 augustus 2015 wegens een spontaan laattijdige miskraam. Dit houdt echter geen bevestiging in van verzoeksters asielmotieven.

2.15. Het door verzoekster neergelegde medische attest van 18 augustus 2017, opgesteld door Amaryllis Janzig, klinisch psycholoog-psychotherapeute bij Fedasil, stelt dat verzoekster *“een erg traumatisch verleden [heeft] en was jarenlang slachtoffer van zware mishandelingen en seksueel misbruik. Zij heeft hierdoor een erg vermijdende coping stijl ontwikkelt en reageert zeer angstig/depressief en afwachtend in stresserende omstandigheden.”*. De Raad stelt vast dat de psychologe zich hierbij steunt op de verklaringen van verzoekster inzake mishandelingen en misbruik, die, zoals hoger besloten, ongeloofwaardig zijn. Medische attesten zijn geen bewijs van de oorzaak van de psychische problemen, noch geven ze uitsluitel omtrent de eventuele invloed van de psychologische problemen op de afgelegde verklaringen. Daarenboven blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekster geen problemen had om te antwoorden. Verzoekster verklaarde daarbij nog de vragen en de tolk goed begrepen te hebben.

Het verzoekschrift voert aan dat er dient rekening te worden gehouden met het profiel van verzoekster - zij heeft in het verleden tot twee keer toe een klacht ingediend zonder gevolg, hetgeen resulteert in een persoon die uiterst kwetsbaar is. Verzoekster levert echter geen bewijs van deze klachten. Evenmin werden verzoeksters verklaringen hieromtrent geloofwaardig bevonden.

Verder stelt het verzoekschrift dat *“zo iemand”* geneigd is om de uiterst erge feiten te gaan verdringen en verwijst hierbij naar *“Malte, H., De laatste lichting, Hoe Hitlers jongste partijgenoten uitgroeiden tot de elite van Duitsland, Balans, Amsterdam, p. 244”*. De Raad kan echter niet inzien hoe de bevindingen uit dit boek op verzoekster van toepassing zijn gezien dit boek handelt over het feit dat veel belangrijke personen in Duitsland verdrongen hebben op zeer jonge leeftijd net bij het einde van de tweede wereldoorlog tot de nazi's behoord te hebben.

2.16. Ook waar het verzoekschrift meermaals het voorbeeld aanhaalt van een Syrisch gezin dat zonder succes op volledig legale wijze een visum wenste te bekomen ten einde in België asiel aan te vragen, wijst dit er geenszins op dat verzoekster met valse documenten naar Europa is gekomen. Verzoekster is wel degelijk op legale wijze met een geldig visum naar Europa gereisd echter dit heeft op zich geen gevolgen voor de uitkomst van de asielpcedure, zoals verzoekster lijkt te veronderstellen.

2.17. De brief van de *“Nateete Central “D” Local Council Rubaga Division, Kampala District”* van 8 februari 2017 stelt dat verzoekster in 2004 naar het bureau is gekomen omwille van seksuele mishandeling door D.B.. Het document – overigens met de hand geschreven – werd volgens verzoekster door haar vriendin Alyson bekomen van de Local Council (CGVS-verslag, p. 17). De Raad stelt vast dat dit document werd opgesteld in februari 2017 en aldus dertien jaar nadat verzoekster zich in 2004 tot dit bureau zou hebben gericht. Bovendien verklaarde verzoeker dat de agent op het politiekantoor *“zei dat hij vele klachten kreeg of meisjes die werden gedwongen, en dat zijn kantoor te klein is voor dat.”* (CGVS-verslag, p. 12). Een document opgesteld in 2017 kan aldus bezwaarlijk verzoeksters klacht uit 2004, die op dat moment niet werd geregistreerd, bewijzen.

2.18. De documenten die betrekking hebben op de reis van U.A. tonen louter aan dat U.A. in juli 2017 heen en terug tussen Amsterdam en Entebbe heeft gereisd en kunnen aldus bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen.

2.19. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.20. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.21. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.22. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.23. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.24. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK